BİNBİR ROMAN

Cilt: 5 - Sayı: 122 - 25 Kuruş

13 - Eylûl - Çarşamba - 1950

ARADIĞIM KADIN

ÖYLEYSE GELDİĞİMİ KENDİSİNE HABER VERİN.. ACABA ZAMANI MI DERSİNİZ?
EVET GİDEYİM..
30/2
AZ SONRA ŞATONUN BÜYÜK SALONUNDA, PAVLO YAŞLI KONTES'İN HUZURUNDA HEYECANLA SÖZE BAŞLADI.
BAYAN KONTES.. BENİM ADIM PAVLO. BU İSİM SİZCE MÜHİM DEĞİLDİR. YALNIZ SÖYLİYECEĞİM ŞEYLER ÇOK MÜHİMDİR.. SÜKÛNETİNİZİ MUHAFAZA EDİP BENİ DİNLEMENİZİ RİCA EDERİM.
NEYMİŞ BU ANLATACAĞINIZ ŞEY?
SAKİN OLMANIZI RİCA EDERİM
BİR FELÂKET FİLÂN MI?
HAYIR BELKİ BİR SAADET.. DİNLEYİN..BEN 19 SENE EVVEL BİR KIZINIZIN KAÇIRILDIĞINI, ADININ MATİLDE OLDUĞUNU BİLİYORUM. ARAŞTIRMALARINIZ BOŞA ÇIKMIŞTI
O ZAMAN MATİLDE 3 YAŞINDAYDI.. KARI KOCA BÜYÜK BİR TEESSÜRE KAPILDINIZ VE ACINIZI UNUTMAK İÇİN BİR YETİM KIZI EVLÂT EDİNDİNİZ ADI VİOLONA'YDI. HERNE KADAR VİOLONA'YI SEVDİNİZSE DE MATİLDEYİ UNUTAMADINIZ.
122/2
BU ACINIZI UNUTMAK İÇİN ZAMAN ZAMAN ŞATODAN AYRILIYORSUNUZ
NE DİYE YARANI BU KADAR HAİNCE DEŞİYORSUN DELİKANLI
ARKASI VAR

Birleşen Arzular

Nakleden: S. DEMİRCİ

Tiyatronun müdürü : «Beni iyi dinle, Dick, dedi. Sahnede, senden beklenildiği kadar muvaffak olamamanın tek sebebi o kızdır. İnatçılık etme de ondan ayrıl, artık...»

Sandalyede oturan delikanlı, heyecandan ileriye doğru eğildi ve tam konuşmak üzereyken adam sözünü keserek : «Evet, diye devam etti. Karen'in karın olduğunu, senin de karın için çıldırdığını, ve bunun onu nekadar fazla üzeceğini biliyorum. Ama unutma ki çok çalıştığın halde bir türlü yükselememen de hep onun yüzünden oluyor. Beraber yaptığınız dansların fazla beğenilmediğini sen de farkediyorsun herhalde. Sana son defa söyleyorum, Dick. Ya karın veyahut da sahne. İkisinden birini mutlaka tercih etmen lâzım. Hem bu okadar zor bir şey değil. Karın, gene karın olarak kalacak. Sen sadece kendine yeni bir dans arkadaşı bulacaksın, okadar. Kabul mü?»

Dick boğuk bir sesle sordu : «Onun kusuru nedir?»

Adam iyice sabırsızlanarak : «Bana boşuna nefes tüketttiriyorsun, Dick, dedi. Onun senin kadar iyi dansedemediğini, sen de benim gibi biliyorsun. Dediğimi yaparsan meşhur olursun. Sonra karının da buna itiraz etmeyec.gine eminim. Şimdi doğru eve çit ve iradene hâkim olarak onunla konuş. Böyle hareket etmek mecburiyetinde olduğunuzu söyle. Görecseksin ki her şey yoluna girecek. Aksi takdirde de maalesef seninle yaptığımız kontratı tazeleyemiyeceğim...»

Penceresinden, sadece sıvasız tuğla duvarlar görünen bir otel odasında oturuyorlardı. Karen, kilitte dönen anahtarın çıkardığı müteredditi sesten, kocasının iyi haberlerle dönmediğini hemen anlayıverdi. Yataktan fırladı, yüzünü zoraki bir tebessümle süslemeye çalışarak kapıya yöneldi.

Çok gençti, ince ve çevik bir vücudü, dansözlere has adaleli bacakları vardı. Sırtına çok kısa etekli bir prova elbisesi, ayaklarına son günlerde evin içinde terlik yerine kullanmaya başladığı eskimeye yüz tutmuş balet ayakkabıları giymişti. Pembe bir kurdele ile toplamağa çalıştığı sarı saçları da dağınık bukleler halinde omuzlarına dökülüyordu.

Kocasını hasretle öperken bir yandan da, Dick'in yüzünün o akşam ne kadar yorgun göründüğünürü düşünüyordu. Fakat genç adam, muntazam kesilip taranmış saçları ve en yeni elbiseleri ile aynı zamanda çok yakışıklıydı da. Güçlükle yutkunarak sordu :

«Ne haber? Schwartz ne dedi?»

Dick gözlerini onunkilerden kaçırmaya çalıştı :

«Yeni bir şey yok. Televizyon işinden de bir ses çıkmadı.»

Karen : «Zarar yok, dedi. Belki Pazarteseye seni ararlar.»

O gün Cumaydı. İkisi de bir aralık bu sonu gelmek bilmeyen beklemelerin üzüntüsünü bütün kuvvetiyle hissettiler. İşsizlik canlarına tak demişti artık. Sonra Karen kendini toplad ve pişirdikten sonra kilitli bir bavulda sakladığı yemekleri çıkararak sofrayı hazırlamağa başladı. Çünkü otelde yemek pişirmek de yasaktı. Bir yandan da neşeli bir sesle o gün öğleden sonra neler yaptığını Dick'e anlatıyordu, fakat mütemadiyen dilinin ucuna geldiği halde kocasına bir türlü söyleyemediği bir şey vardı. Zira bunun Dick'i büsbütün üzeceğinden çok korkuyordu.

Şuradan buradan konuşurlarken birden bire gözleri, yüzü bir an içinde sapsarı kesilerek ıstırapla kırışan kocasının merhamet dolu bakışları ile karşılaşıverince : «Oh! Dick, diye haykırdı. Bana niçin öyle bakıyorsun? Ne oldu?»

Kadın, hızla geriye döndü. Gözleri korku ile büyümüştü.

Adam önce irkildi, sonra başını sallayarak : «Hiçbir şey yok, karıcığım, dedi. Sadece seni ne çok sevdiğimi düşünüyordum. Okadar iyisin ki, ne olursa olsun senden ayrılamam ben.»

Böyle konuştuğu ve bukadar heyecanlandığı pek nadirdi. Karen şaşırdı, kirpiklerinin arasında yaşlar parladı, yanı şükran dolu ve yarı suçlu bir sesle : «Tabii, sevgilim, dedi. Tabii hiç ayrılmıyacağız.»

İçinden de : «İmkânı yok yapamam, diye düşünüyordu. Yapamıyacağımı önceden de anlamalıydım zaten. Onu bırakıp gitmeyi nasıl aklımdan geçirebildim, yarabbi. Halbuki şimdi bundan onda bahsedemiyorum bile.»

Yanına giderek Dick'i öptü. Birbirlerine sıkıca sarıldılar. Karen bu sefer de Rose'u vaziyetten nasıl haberdar edeceğini düşünmeye başlamıştı. Ancak Dick evden çıktıktan sonra ona telefon edebilirdi çünkü.

Yüksek sesle : «Kahve! dedi. Çarşıdan kahve almayı unutmuşum. Ne olursun kocacığım, bakkala kadar gidiver. Hem bu sefer tam bir liralık al da çabuk bitmesin bari. Sende yetecek kadar yoksa, işte, para da burada.»

Dick : «Bende para var.» dedi ve o kapıdan çıkar çıkmaz Karen de telefona sarılıp, o gün ikinci defa olarak yakın arkadaşı Rose O'Hanlon'un numarasını çevirdi :

«Benim, dedi. Karen! İstediğimi kabul etmekle bana büyük bir iyilik ettin, Rose. Fakat sonra çok düşündüm ve anladım ki onu yapmak elimden gelmeyecek.»

Rose'a hiç çekinmeden bunun sebebini de anlattı. Zira Rose, kendisine her şeyi söyleyebileceğiniz yaşlı, iyi kalpli, anne gibi kadınlardan biriydi. Tanınmış bir terziydi ve bir yardımcıya ihtiyacı vardı. Bütün ev işlerinde olduğu gibi iğne tutmakta da maharet sahibi olan Karen de o gün Rose'a, yanında çalışmak istediğini söylemişti.

«O zaman aklım başımda değildi, herhalde, diye devam etti. Dick'ten ayrılırsam hem o bensiz hiçbir şey yapamaz, hem de kalbi parça parça olur.»

Vaziyetlerini gayet iyi bilen Rose : «Fakat, sizin paraya ihtiyacınız var, dedi. Dick dansedecek başka birini nasıl olsa bulur. Sonra sen danstan da nefret ediyorsun. Bunu bana belki bin defa söyledin.»

Karen yüzünü asarak : «Danstan hakikaten nefret ediyorum, diye cevap verdi. Ama Dick böyle olduğunu bilmiyor ve bana ihtiyacı olduğu müddetçe de ben onu yalnız başına bırakıp başka bir yerde çalışamam. Bu Dick için...»

Birdenbire kocasının sesini duyarak sustu. Adam kapının eşiğinden : «Bir dakika bekle» diye seslenıyordu. Dışarı çıkarken kapıyı aralık bırakmış ve bu yüzden Karen, onun içeri girdiğini duyamamıştı.

Dick : «Bu bizim için belki de daha iyi olur» diyerek sözünün sonunu getirdi.

Kadın hızla geriye döndü. Gözleri korkuyla büyümüştü : «Oh, Dick, diye kekeledi. Çok çabuk döndün. Halbuki daha çıkmamıştın...»

Dick neşe dolu tebessümler saçarak gülüyordu. Kahve almak için cebinden çıkardığı para da hâlâ avucundaydı. Elini Karen'e uzatarak : «İstediğini alamadan geldim, dedi. Bütün param üç sentmiş. Hem kahve fiatları da yükselmiş galiba.» Ve hemen arkasından yüzünde muzaffer ve memnun bir gülümseme olduğu halde ilâve etti : «Aldırma, karıcığım. İstediği kadar yükselsin. Bundan sonra bize vız gelir artık...»

BİNBİR ROMAN

Her hafta Çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ. Ankara cad. No: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira - 6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ: TAHSİN DEMİRAY - Yazı işlerini fiilen idare eden: CELÂL DEMİRAY - Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

GİZLİ KUVETLER

NAKLEDEN: Nurullah TİLGİN

Aşk ve Macera Romanı: 27

XLVI

Ronni bir lâhza düşündükten sonra süratle:

— Siz Beril'den geliyorsunuz; ne var, ne oldu? dedi.

Kristin ona mektubu uzattı. Mektubu alan Ronni dikkatle okuduktan sonra yavaşça:

— Çok müthiş bir şey! dedi ve devam ederek:

— Beril'in Step ile evleneceğinden bahsediyor! Bu imkânsızdır; olamaz!

Ronni derhal yanındaki odaya geçti. Şapkası ve paltosiyle tekrar çıktı.

— Ronni biliyor musunuz Beril öbür gün evleniyor.

— Ya öyle mi?

Diyen Ronni gülerek ona baktıktan sonra saatini gözden geçirdi. Gece yarısını bir dakika geçmekte idi.

— O halde yarın görüşürüz olur mu?

Genç kız başını eğdi ve sordu:

— Nereye gidiyorsunuz?

— Talbot'a. Tabii böyle bir şey yazdığını inkâr edecek. Böyle bir adamdan başka daha ne ümit edilebilir? Kızmağa hiç te lüzum yok... Dün onu bir meseleden çok kızdırmıştım. Herhalde onun üzerine yazmış olmalı... Ama işler yine düzelir. Bütün bu meselelerin hepsi kolaylıkla halledilebilir. Şimdi sizin otomobiliniz var mı? Beril'in otomobili mi? Mükemmel... Beni Curzon Street'e kadar götürür müsünüz?

Kristin otomobile oturup ta Rönni'nin elini sıktığı esnada kendini çok bahtiyar ve memnun hissediyordu.

— Geceniz hayırlı olsun Kristin... Ben yarın sabah Beril'i görürüm.

Diyen Ronni otomobilin kapısını kapadı.

Kristin otomobilini sürdüğü sırada Ronni'nin de 113 numaralı evin kapısını çaldığını görmüştü.

Kapı derhal açıldı.

— Mr. Tablot evde mi Brien?

Uşak şaşkın bir halde ona baktı ve tereddütle:

— Evet... Evet efendim, evet Mr. Morel.. dedi.

Ronni ile Jerri'nin konuşmaları hayli sert oldu ama sonunda Jerri, Beril Mervil'e hitaben af dileyen bir mektup yazmaya mecbur kaldı.

Ronni mektubu cebine sokarken:

— Sana çok teşekkürler ederim Jerri. Ben buradan gittikten sonra benim arzumu yerine getirdiğinden dolayı belki pişman olursun ve polise gidip beni şikâyet edersin. Belki de evvelce yazdığın şu mektuptan, bahsettiğin yalanlardan daha başka hiç görmediğin şeylerden de bahsederek doktora bir mektup daha yazarsın. Bunu tahmin edebilirim. Şayet böyle bir şey yapacak olursan derhal seni öldürürüm. Yalnız senin, benim elimle ölmeğe bile lâyik olmadığını düşünmek, beni üzer, okadar... İstersen göndereceğin mektubun posta ücretini peşin olarak vereyim!

Demiş ve evden çıkmıştı. Aşağıda avluda Jerri'nin uşağı duruyordu. Ronni ona:

— Belki beni yukarıya bıraktığınızdan dolayı efendiniz sizi atar. Eğer böyle bir hale maruz kalırsanız derhal bana geliniz olmaz mı? dedi.—

Ronni eve giderken posta kutusuna bir mektup attı.

XLVI

Jan Step seyahate çıkmadan evvel halledilmesi icap eden işlerle meşgul oluyordu. Onun zihnini kurcalıyan bir meseleden ve Son zamanlarda hisse senetlerinin fiyatlarının yükselmesine canı sıkılıyordu. Bunların yükselmesini fevkalâde bir vaziyetti. (Küçük - River - Elmas) madeninde yeni bir damar bulunmasından dolayı bu madenin hisse senetleri birdenbire yükselerek (112) ye kadar çıkmış bulunuyordu. Doktor Mervil bu hale çok sevinmişti. Zira elinde bu madene ait hisse senetlerinden külliyetli miktarda mevcuttu. Step ise elindeki hisse senetlerini yeni damarın bulunduğuna dair malûmat gelmeden az evvel (15) den satmış bulunuyordu. Halbuki bu hususiaki malûmatı da Cenubi Afrikadaki adamından şifreli olarak, dünya piyasasından yirmi dört saat evvel öğrenmişti gûya... Ne çare ki haber, yine de geç kalmış bulunuyordu. Dr. Mervil, elbette ki hisse senetlerinin yükselmesinden elde edeceği kârı, ortağı Step'e olan borcunu ödemekte kullanacaktı.

Ronni de bu madenin hisse senetlerinden bir miktar edinmişti. Zaten maden şirketinin ikinci reisi değil miydi? Solt'un idam edildiği gün Step, Ronni'ye bir zarfın içinde kısa bir mektupla bir hisse senedi vererek göndermişti. Ronni izah edilemeyen bir sebepten dolayı zarfı açıp okumadan olduğu gibi yazı masasının çekmesine kilitlemişti. Zira mektup eline verildiği zaman zarfın üzerindeki yazıya bir göz atmış ve tanıyarak içine bir korku girmiş; bunun neticesi olarak ta bundan sonra gelen bütün mektupları okumamağa azmettiği günün üzerinden tam sekiz gün geçmişti.

«Demek uzun zamanden beri geldiği yok ha!..

Step uzun müddetten beri başkanı bulunduğu şirketin ikinci reisini görmemişti ama, Ronniye verdiği emirlerin yerine getirildiğinden en ufak bir şüphesi olmadığı gibi, imzalanmış ve mühürlenmiş hisse senetlerinin de şirketin dosyasına konmuş olduğunu zannediyordu. Ronni, Step'in mutı bir adamı değil miydi? Hiçbir itiraz yapmadan düzinelerce hisse senedini imzalamamış mıydı?

Bir Mart sabahı Mr. Step bütün işlerini halletmiş bulunuyordu. Sabahın erken bir saatinde kalın bir sis tabakası ortalığı kaplamış, bu yüzden de posta gecikerek ancak saat sekiz buçukta vasıl olmuştu.

Birinci mektup (Küçük - River - şirketinin) kâtibinden gelmekte idi, mırıldanarak okudu. Kâtip mektubunda Mr. Step'in vermiş olduğu talimatı maalesef ifa edemediğini bildiriyordu.

Kâtibin el yazısiyle yazdığı mektupta bilhassa şu ibare vaziyeti apaşikâr göstermekte idi:

«Mr. Morel'in büyük bir yekûna balığ olan hisse senetlerini satmış olduğunu ve bunun da (Midnell - Traction hisse senetlerini) düşürerek esas borcu teşkil edeceğini zannediyorum.»

Jan Step mektubu masanın üzerine attıktan sonra oturduğu iskemleyi biraz geri çekti. Bu işte simdi binlerce (Küçük - River - hisse senedi) rol oynamakta idi; Ronni Morel ile bundan sonra iş yaparken biraz dikkatli olması icap ettiğini anlıyordu. Körü körüne de bu işi hazmedemezdi ya; şu anda Ronni hisse senetleri borsasına hükmeden muhtekir bir hava oyuncusundan başka bir şey değildi! Bir zaman evvel yine buna benzer bir iş yapmış ve bu yüzden Step'ten adam akıllı läf işitmişti.

Step hiddeti geçinceye kadar bir müddet bekledikten sonra doktor Mervil'e telefon etti.

Doktor telefonla yapılan davet üzerine ona geldiği zaman Step büyük adımlarla odanın içinde bir aşağı bir yukarı gezinmekte idi.

(Arkası 14. sayfada)

Davul Çalabilirsiniz...

..... fakat Linguafon Enstitüsünden, dünyanın en mükemmel metoduyla herkese kolay yabancı dil öğretmek şerefini çalmazsınız.....

Dünyanın altı kıt'asında 14000 muhtelif Üniversite, kolej, lise, meslek mektebi ve ortaokul Linguafon metoduyla muntazam yabancı dil tedrisatı yapmakta olduğu gibi iki buçuk milyon hususî talebe de bununla yabancı dil öğrenmiştir. Memleketimizde tedris malzemesine bu kıymetli vasıtayı ilâve etmeyen pek az mektep ve halkevi kaldı. Birçok subay, doktor, memur gibi münevverlerimiz metodumuzla çalıştıkları yabancı dilden imtihan kazanarak Avrupaya, Amerikaya gittiler. Altın kitabımız sayın ilgililerin tetkikine açık olup bu muvaffakıyetli neticeler Estitümüz için şerefli bir iftihar vesilesidir. Metodumuzun mahiyetini etrafiyle anlatan resimli broşürümüzü adresinize memnuniyetle gönderebiliriz.

LINGUAFON Ankara C. Hankad 3

NAT PİNKERTON

KÜÇÜK VALERİ HUD SON NEHİRİ CIVARINDA BİR KIZ MEKTEBİNDE OKUYORDU. ANNESİNİN RİCASI ÜZERİNE MEKTEPTEN RAPORLAR GÖNDERİYORDUM.

DOĞRUSU BU VAZİFEDEN ÇOK BİR ZEVK Tİ. ÇÜNKÜ VALERİYLE ARKADAŞLARINI PEK SEVMİŞTİM.

AMA TEKSASA YOLLADIĞIM SON RAPOR GEÇENLERDE GERİ GELDİ. Mrs. ALDEN STON ADRESİ BİLDİRMEDEN ORTADAN KAYBOLMUŞ. SEN NE DERSİN BU İŞE?

HAKİKATEN MERAKLI BİR HİKÂYE NAT. ZAVALLI Mrs STON. ÇOCUĞUNU KİMBİLİR NE DÜŞLEMİŞTİR. AMA BÖYLE ANSIZIN HİÇ KİMSEYE HABER VERMEDEN NEREYE KAYBOLDU

HİÇBİR TAHMİN YÜRÜTEMİYORUM. AMA BU SIRRI ÇÖZECEĞİM

YARIN VALERİ'NİN MEKTEBİNE BİR ZİYARET DAHA YAPMAKİSTİYORUM. SEN DE BENİMLE GELİR MİSİN?

TABİİ..

ERTESİ GÜN HANDRİKSVİL'E DAHA NE KADAR VAR NAT?

OTUZ MİL KADAR.. MİS FEYN'İN MEKTEBİ DE KÖYDEN AZ ÖTEDE. SANA BİR İHTARDA BULUNACAĞIM.

NE İHTARI? MİS FEYNİN MEKTEBİNDE İHTAR DA BULUNACAK NE VAR?

BENİM HARİYE OLDUĞUMU VE VALERİ STON'U GÖRMEĞE GİTTİĞİ Mİ BİLMİYORLAR

İYİ BİR ŞANS ESERİ OLARAK MEKTEPTE BİR ARKADAŞIMIN ÇOCUĞU VARDI. İLKÖNCELERİ HEP ONU ARADIM. ONUN VASITASIYLA KONUŞURDUM

DEMEK ARKADAŞININ KIZINI GÖRMEĞE GİTMİŞ GİBİ YAPACAĞIZ?

MAALESEF O KIZ BU SENE MEKTEPTEN ÇIKTI. BİZ GEÇERKEN ŞÖYLE BİR UĞRAYIP MERHABA DEMEK İSTEMİŞİZ NUMARASI YAPACAĞIZ.

NE GÜZEL.. HANDRİKSVİL RESİMLİ KİTAPLARDAKİ KÖYLERE BENZİYOR

ASLINDA PEK ŞİRİN DEĞİLDİR. BENZİN İSTASYONUNDA DURALİM NE DEDİĞİMİ ANLARSIN

MERHABA PİT.. NE HABER?

MERHABA Mr. PİNKERTON.. HABER ÇOK. FARGO ZENGİN, FETTAN BİR DULLA KAÇTI. KARDEŞİNİN KARISI GENE GEBE.

BU YEDİNCİSİ.. PARA YOK. PUL YOK.

ŞİMDİ ANLADIN MI? HANDRİKSVİL'İN EN BÜYÜK ENDÜSTRİSİ DEDİKODUDUR. ŞU KARŞIDAKİ RE BAK.. AKŞAMA VARMAZ BENİM BİR SARIŞINLA KÖYE GELDİĞİMİ HERKESE YAYACAKLAR

ARKASI VAR

Hollywood Cilveleri

Nakleden: Selma Büket

«Hayret doğrusu! ,Birbirimize nekadar benziyoruz!..»

Wanda, Cumartesi günlerinin öğleden sonralarını ve bayramları hiç sevmezdi. Çünkü o zamanlar sinema çoluk çocukla doldardı.

Onun vazifesi Sunset Strip'deki büyük sinema binasının, önü camlı gişesinde sabahın onundan akşamın altısına kadar kimildanadan, oturup, çocuklara kırk, büyüklere de altmışbeş sent'den bilet satmaktı. .

Arkansas'tan, Hollywood'u alt üst etmeye gelmiş, fakat düşündüğünün tam aksi olmuştu. Büyük ümitler beslemesine sebep olan tabiatın cilvesi, şimdi de onu ümitsizliklen ümitsizliğe sürükliyordu. Çünkü Wanda, meşhur yıldız Gloria Vogue'a çok benzerdi.

Wanda'nın, bu şöhret sahibi güzelin canlı bir resmi olduğu hususunda, onu bütün tanıyanlar hemfikirdi ve annesi de dahil olmak üzere herkes, bu tesadüfün bir gün kendisine servetin kapılarını açacağını söyleyip duruırlardı. Madem ki Gloria Vogue çabucak tutulmuş ve yükselmişti, o halde onu da çok parlak bir istikbal bekliyor demekti.

Wanda işe, Memphis'de ders almakla başladı. Kısa bir zaman sonra ellerini nasıl kullanacağını, başını nasıl çevireceğini ve alâkayı celbetmesi için yüzünün adalelerini ne şekilde hareket etmesi lâzım geldiğini öğrenmişti. Artık edâh yürüyüşü ile değme artistlere taş çıkartıyor, orijinal kıyafeti ile de en müşkülpesent nazarları bile üstünde toplayabiliyordu.

Cebine birkaç yüz dolar koyarak Hollywood'un yolunu tuttu ve orada ilk başvurduğu yerden aldığı cevap kalbini parça parça etti.

Ona : «Siz Gloria Vogue'a benziyorsunuz.» dediler.

«Evet, diye cevap verdi. Herkes öyle söylüyor. Buraya da onun için geldim zaten.»

«Çok fena! diye yüz buruşturdular. Böyle meşhur bir artiste benzediğiniz için hiçbir yerde iş bulamazsınız.»

Canı öylesine sıkıldı ki kendini dışarıya zor attı. Ondan sonra da hangi kapıyı çaldıysa aynı cevabı aldı.

Çok geçmeden paraları suyunu çekti. Bunun üzerine parlak hayallere veda ederek sadece karnını doyuracak bir iş aramağa başladı ve tesadüf onu bu gişenin arkasına atıverdi.

Sinema direktörü gişeyi iki saatte bir on dakika kapalı tutmasına müsaade etmişti, Wanda bir keresinde bu boş vakti sinema salonunda geçirmeyi denedi ve içeriye girdiğine göreceğine bin pişman oldu. Ortalık, insanı serseme çevirecek kadar gürültülüydü. Havada yanar kibritler uçuyar, perdedeki bir öpüşme sahnesi de salonun kulak tırmalayıcı sıkıklarla dolmasına sebep oluyordu. Koltukların arkaları, üstlerinde oturmak ve üzerlerinden atlamak, koridorlar da sete serpe uzanmak için yapılmışlardı sanki. Artistlerin konuşmalarının bir tek kelimesini dahi duymak imkânsızdı.

Wanda'nın işi böyleydi işte. Ümitlerinin bal gibi tatlı çiçekleri en sonunda böyle eksi bir meyva vermişlerdi.

Burada çalışmaya başlayınca, otobüsle yarım saatlik mesafede bir pansiyon odası kiralıyor, yerleşti

Her gün kendisiyle buluşup hoşça vakit geçirmek isteyenlerin haddi hesabı yoktu ve içlerinden işi evlenme teklif edecek kadar ileriye götürenler bile çıkıyordu. Bütün bunların sebebi de sadece Wanda'nın Gloria Vogue'a benzemesiydi. O bu teklifleri, bicimli dudaklarının köşesinde sık sık beliren müstehzi tebessümüyle karşılayıp kendi hayal âleminde yalnız başına yaşamaktan bir türlü vazgeçemedi.

Nihayet günün birinde fevkalâde bir şey oldu. Gloria Vogue sinemaya gelecekti. Meşhur yıldız son filminin gösterildiği bütün sinemaları dolaşıyor ve orada bulunuşu yüzünden temin edilen fazla hâsılat hayır müesseselerine dağıtılıyordu. Hollywood'un içinde yaşayanlar bile sevdikleri yıldızları canları istediği zaman göremezlerdi. Bu yüzden de bu fırsatı kaçırmak istemiyenlerin yekûnu, o gün, bina sahibini bile korkutacak kadar kabarık oldu.

Büyük Gloria, hususi otomobilinden iner inmez kirli tırnaklı bir sürü imza meraklısı etrafını sarıverdiler. Menajerinin âdeta dövüşerek açtığı dar yoldan yâhane adımlarla ilerleyen güzeller güzeli, tam kapıdan içeri girmek üzereyken, etrafta dolaşan alâkasız bakışları birdenbire gişeye takılıverdi ve orada kaldı. Önce şaşkınlıktan durakladı, sonra hızla o tarafa yönelerek camdaki yuvarlak deliğe işâldi :

«Hayret! dedi. Hayret doğrusu. Sanki ikiz kardeşmişiz gibi bana benziyorsunuz siz...»

Wanda hafifçe gülümsedi : «Öyle söylüyorlar, diye cevap verdi. Bunu her gün defalarca işitiyorum.»

«Mükemmel bir tesadüf! Söyleyin bakalım, benim benzerim olarak çalışmak ister misiniz. Böyle bir yardımcıyı ne zamandan beri arıyordum...»

«Yani damdan dama atlama ve sipsivri kulelerin tepesine tırmanma sahnelerinde sizin yerinize ben mi oynayacağım? Hayır, çok teşekkür ederim, ama teklifinizi maalesef kabul edemiyeceğim.»

Gloria Vogue dudaklarını eşsiz tebessümü ile süsleyerek : «Yanlış anladınız, dedi. Onu demek istemedim. Sadece hususi hayatımda yerini tutacaksınız. Vazifeniz de, bulvarlarda otomobille dolaşarak film çevirmediğim zamanlarda sedinleri halka unutturmamak, ve futbol maçlarında el sallayarak hayranlarımı selâmlamak gibi beni hayatımdan

(Arkası 14. sayfada-

KANUN NAMINA !..

Nakleden: Leylâ BEKEM

Yine gözlerinin içine bakark, ruleti idare eden adama

— 25 bine 1000 siling dedim.

— Ah sizi ah diye kulağıma fısıldadı,

Tekerlek dönmeğe başladı. Bilye önce ondokuza sonra ağır ağır yediye doğru yuvarlandı, sonra birden dönüp yirmi beşe girdi. Tam 36.000 siling kazanmıştık. Tam paramı sayıyorlardı ki polisler geliyor diye bir ses yükseldi. Bunu bir kaynaşma, bir bağırışmadır takip etti. Işıklar söndü.

— Kanun namına..

Basılmıştık. Işıklar tekrar yandı. Masalarda oyun oynandığına işaret eden ufak bir şey bile yoktu. Masalar o zaman ve nasıl toplanmıştı, Hayretti doğrusu. Benim otuz altı bin silingim de tabii ortadan yok olmuştu. Yarım saat içinde kendimizi karakolda komiserin karşısında bulduk. Suç üstü yakalandığımız için bu işten yakayı pek öyle kolay kolay sıyıramıyacaktık. Hepimiz arpacı kımmsuz gibi düşünüyor, ne yapacağımızı bilemiyorduk. Türlü türlü yalanlar kıvırıyor fakat komiseri ikna edemiyordük. Komiser gayet akıllı bir adamdı. Bileri teker teker karşısına alıyor. Bir iki şey sorduktan sonra muhatabını haşlayıp jandarmanın eline veriyor hapse attırıyordu. Bir ara telefon çaldı.

Komiser ahizeyi eline alıp kulağına götürdü ve aksi, sert sesi ile,

— Evet burası diye bağırdı. Ne istiyorsunuz?..... Anlamıyorum..... Kiracı mısınız?..... Üstünüzdeki katta ev sahibi mi oturuyor?..... Evet anladım çok gürültü ediyorlar, uyumuyorsunuz..... Nerede oturuyorsunuz anladım. Karı koca kavga ediyorlar, çok gürültü ediyor onun için uyuyamıyorsunuz. Peki ama polis ne yapsın ?.....

Hiddetle telefonu kapadı. Herifin söylediğine bak. Deli midir nedir diye mırıldandı. Vaziyetimiz gittikce fenalaşıyordu. Alta kişi kalmıştık. Diğerlerinin hepsi hapsi boylamışlardı. Bu vaziyet karşısında benim kurtulmam bînde bir ihtimaldi. Ben böyle kötü kötü düşünürken telefon yine çaldı.

Yine mi siz? Komiser ateş püskürüyordu. Size biraz önce izah etmiştim efendim hiçbir şey çıkmadı. Evet anladım Himmelpfort sokağı 39 numarada kiracısınız. Yeter artık..... Benimle alay mı ediyorsunuz..... Kendinize geliniz.

Sıra bana gelinceye kadar telefon daha tam üç kere çaldı. Telefon eden hep aynı şahıstı. Komiser bütün hıncını birden alıyordu. Nihayet sıra bana geldi. Komiserin karşısına geçip durdum. Birden hatırıma bir kurtuluş yolu geldi,

— Bay komiser dedim. Ben Himmelpfort sokağı 39 da oturuyorum. Size telefonda arzettiğim gibi.

Devam edemedim. Çünkü komiserin yüzü derhal değişmiş, tatlılaşmıştı. Masaya bir yumruk atıp bağırdı,

— Defol, ne cesaretle buraya geldin?

— Uyuyamıyorum efendim.

Komiser,

— Hemen defolup gitmezsen seni uyutmasını bilirim ben, diye kükredi. Gözümün önünden çekil git yoksa Adliyeden bir kaza çıkacak.

Göz açıp kapayıncaya kadar dışarıdaydım. Kurtulduğuma sevinirken olan bitene kahkahalarla gülmekten kendimi alamıyordum.

GİZLİ VAZİFE!..

EVET.. İŞİME YARAYABİLİR. FAKAT AKSİDE VARİTTİR. ONU GÖRMEK İSTEMİYORUM..

VİTALİS ALENİN YAPTIKLARINI DİNLEDİ.

122

EN SONUNDA OLMAZ,, DEDİ

O BEN GÖRMELİYİM TOM..

TOM ALENLE ABLASININ YANINA DÖNDÜ.

NE VAR MİŞELİN ?

BIRAK BEN DE SENİNLE GELEYİM. İÇİMDE BİR KORKU VAR NE OLUR.

SONRA ALENE BİR KAĞIT UZATTI

İNANMIYORSANIZ GELİN GÖRÜN.. BU KAĞIDI İMZALAYIN..

ALENLE MİŞELİN VİTALİSİN YANINA ÇIKTILAR

İMTEMEM DEDİM YA

BU GENÇ KIZ DA KİM?

TOM'UN ABLASI.. BENİM NİŞANLIM. SİZDEN ÇOCUĞUN ATİSİNİ TEMİN EDİP ETMİYECEĞİNİZİ SORUYORUZ

MİŞELİNE UZUN UZUN YİVECEK GİBİ BAKTI.

SİZ DE GELECEKSİNİZ DEĞİL Mİ?

EVET.. ALENLE BİZ HİÇ BİRBİRİMİZDEN AYRILMAYIZ

ARJANTİNDE ONALTI YAŞINDA BİR KIZIM VAR. SİZİ PEK SEVECEKTİR

TEŞEKKÜR EDERİM.

İMZALADIM NE ZAMAN GİDİYORUZ

YARI DEĞİL ÖBÜRGÜN..

GİTMEDEN EVLENEBİLECEK MİYİZ DERSİN MİŞELİN?

NE MEMNUN OLURUM

ACELENİZ NE ? ORADA EVLENİRSİNİZ ÖLMEYA.. DİNİZ

SİZ AŞKIN NE OLDUĞUNU BİLİR MİSİNİZ?

BİRAZ SONRA

ALEN! BU ADAM HODURUYOR MU?

YOO! SAKİN BÖYLE BİR ŞEY YAPMA.. BUNUN İÇİN TOMLA GİTMELİYİZ

NEYE CANIN SIKILMIŞ GÖRÜNÜYORSUN MİŞELİN?

İYİ GÖRÜNÜYORUM AMA İÇİMİ BİR KARA BAKIŞLA KİMSE HİÇ BEĞENMEDİ.

GÜZELE BAKMAK SEVİYİNİZİ YAPTIR. DERLER YAVRUM. BELKİ KÖTÜ NİYETİ YOKTUR..

İNŞALLAH ÖYLEDİR.

ALLAH YARDIMCINIZ OLSUN ÇOCUKLARIM

HOŞÇA KAL ANNE

CESUR OLUN ÇOCUKLAR.. HEP BİR BİRİMİZE YARDIM EDECEĞİZ

HİKÂYE EDENLERİN HEPSİ ANASIZ BABASIZ KALMIŞ GENÇLERDİ.

122

KÖPRÜ ALININCA FRANSIZ ADLI BİR ÇETE BAŞLADI

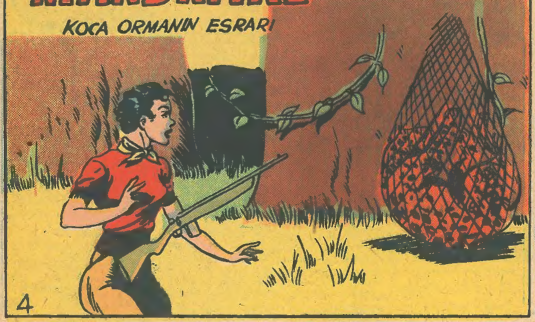
KİMSEM YOK.. HEPSİ HARPTE ÖLDÜLER

HAYDİ AĞLAMA.. ORADA KALACAK DEĞİLİZ Kİ

ARKASI VAR

MANDRAKE

KOCA ORMANIN ESRARI

4

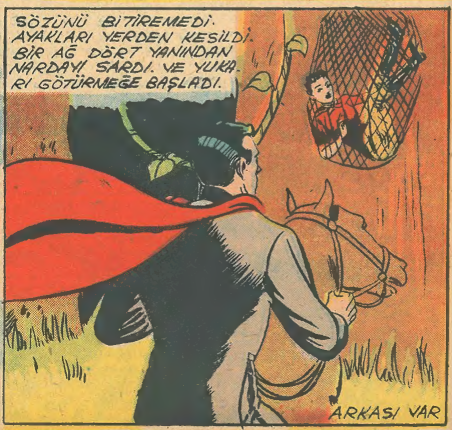

122

GÖK SÜVARİ

ORORA HIRSTAN KIPKIRMIZI KESİLDİ.

ONUN PARASINA İHTİYACIM YOK.. BAŞINA ÇALSIN.. HAYATIMI MAHVETTİ. ONU TEKRAR GÖRMEKTENSE ÖLMEYİ TERCİH EDERİM

BÖYLE ÜZÜLMEYİN ORORA

52/1

GÜLEYİM Mİ İSTİYORSUNUZ? ONU TANIDIĞIM GÜNDENBERİ BİR AN'IM HUZUR İÇİNDE GEÇMEDİ.. HEP KARA DÜŞÜNCELER, IZTIRAP, ESRAR..

UBALDO ÇOK ZAVALLI BİR İNSAN SEVGİLİ ORORACIĞIM.. HAKİKATEN MÜHİM BİR SIRRI VAR. GÜNDAN SİZE HİÇ BAHSETMEDİ Mİ?

ASLA!

ÖYLE İSE BEN SÖYLİYEYİM. UBALDO KIZKARDEŞİNİN ÖLÜMÜNE VE YEĞENİ MAKSİMİLYENİN KÖR OLMASINA SEBEP OLDU. VİCDAN AZABI İÇİNDE KIVRANIYOR.

KIZKARDEŞİ... MAKSİMİLYEN... NELER SÖYLÜYORSUNUZ?

EVET ORORA.. UBALDO MAKSİMİLYENİ GEZDİRMEK İÇİN YANINA ALMIŞ. BİR GÜN BİR DAĞA GİTMİŞLER. UBALDO OTURMUŞ GAZETE OKUMUŞ. ÇOCUK DA AZ İLERİDE ÇİÇEK TOPLUYORMUŞ.. BİRDENBİRE ÇOCUĞUN BİR ÇIĞLIK ATTIĞINI DUYMUŞ.VE

122/1

ŞİMDİ ANLADINIZ MI? NETİCE İTİBARİYLA ONUN ESRARI BİR VİCDAN AZABINDAN BAŞKA BİRŞEY DEGİL
ALLAHIM! ŞİMDİ ONUN BİR KÖR GÖRDÜĞÜ ZAMAN NEDEN MÜTEESSİR OLDUĞUNU ANLIYORUM.
PERİ AMA SİZ ONUN BU SIRRINI NASIL ÖĞRENDİNİZ?
KENDİSİ ANLATTI BANA..
52/2
HALBUKİ MARGRİT BUNU BABASINDAN ÖĞRENMİŞTİ.
HEPSİNİ MARGRİTE ANLATSIN DA BANA BİR ŞEY SÖYLEMESİN...
UBALDO BU SIRRI PEK SAKLIYORDU. BUNU SİZE NASIL SÖYLEDİ BİLMEM..
BENİ PEK ÇOK SEVER DE ONDAN..
NE OLDU? NEYE BİRDENBİRE İSKELEYE YIĞILDINIZ? FENALIK MI GELDİ? SİZİ BEN Mİ ÜZDÜM. YAH YAH..
BENİ SEVMİŞ OLSAYDI ONA SÖYLEMİŞ OLDUĞU GİBİ SIRRINI BANA DA AÇARDI. DEMEK BENİ ATLAMIYORDU..
MARGRİT NUMARADAN İÇİNİ ÇEKTİ.
UBALDOYA NE DİYEYİM?
BİR DAHA NE GÖRÜNSÜN NE DE KİMSEYİ GÖNDERSİN.. YALNIZ MAKSİMİLYENİN YANINDA KALIP KALAMIYACAĞINI BİLDİRSİN..
ARKASI VAR
122/2

Sırat Köprüsü

Yazan: KEMALETTİN TUĞCU

Aşk ve Macera Romanı: 33

Bu mırıltı halindeki sözlerden sonra sustu. Nihayet kendisinde daha fazla bir güç hissederek:

— Adınız nedir sizin? dedi.

— Emel, dedim .

— Nerelisiniz? dedi.

— İstanbuluyum, dedim.

— Demek hemşeriyiz Emel Hanım, dedi. Benim de orada bir abanam vardır. Bir kız kardeşim vardır. Gel gelelim ben gidip onları göremem. Anam beni evlâtlıktan reddetti. Hem de iki gözü iki çeşme ağlıyarak. Hakkı vardı fukaranın. Çünkü ben babamdan kalan üç beş kuruşu kötü kadınlarla, içki ve kumarla yedim. Sonra soygunculuğa başladım.

Biraz düşündükten sonra:

— Size bir şey söyliyeyim mi Emel Hanım, dedi. Ben sizin kötü bir kadın olduğunuza inanmıyorum. Kurşunu bacağıma yapıştırarak «Allah benim yardımcımdır, benim namusunu koruyan bir kızım» dediğiniz zaman içimde bir başkalık duymuştum. Allah sizi inandırsın, şimdi yarımdan çok için açıyor. Siz temiz yürekli, namuslu ve mert bir kızsınız. Sizin yerinizde bir başkası olsa beni burada yüzüstü bırakırdı. Siz benim acılarımı gidermeğe çalıştınız, o herifin yüzüstü bırakmasına karşılık, bir haydut olduğum halde bana acıdınız.

Gözlerinde yaşlar vardı. Fakat akmıyordu. Kısaca:

— Karnın aç, değil mi? dedim.

— Aç, dedi.

— Doktor tabancayı alıp gitti. İhtiyatsızlık edip buradan çıkmak istemem. Bayat mayat ekmekle peynir ve pastırma var. Sana getireyim.

Adının Feyzullah olduğunu öğrendiğim yaralı haydut yüzüme dolu dolu bakıyordu. Müteessir olmasına rağmen yemeği yedi. Doğradığım pastırmaları büyük parçalar halinde yuttu, ekmeğin bir tanesini sömürdü. Verdiğim suyu da içti.

Bütün gün böyle geçti. Kapıyı sımsıkı kapatmıştım. Ne yapacağımı bilemiyordum. Dağ başında dolaşmağa korkuyordum. Fakat doktorun beni bulamayınca tekrar binaya gelmesi de mümkündü.

Geceyarısı kapıya gümgüm vurulunca fena halde korktum. İlk işim Feyzullahı uyandırmak oldu. Horul horul uyuyan adam şaşkınlıkla saçma sapan şeyler söylüyordu. Ondan hayır göremeyince bekledim. Binanın etrafında birkaç kişi dolaşıyordu. Bunların içinde jandarmalar bulunduğunu sezdim.

Binanın etrafında bir hayli dolaştıktan sonra evvelce kapatılmış bulunduğum odanın tahta kepenklerini kırmağa başladılar. Bir iki kişinin odaya atladığını gürültülerden anladım, az sonra da simsiyah karanlık olan zemin katında gezinmeler oldu. Bir iki kişi taş merdivenlere doğru sokuldu.

Bana yabancı gelmiyen bir ses:

— Doktor, doktor nerede? diye sordu.

O zaman gelenlerin doktor Selimin arkadaşları olduğu kanaati büsbütün bende yer etti. Bu kadar kalabalıkla nasıl başa çıkabilecektim.

Karanlığa doğru küçük tabancamı ateşledim. Belli belirsiz bir ışık kısacık bir zamanda basamakları aydınlattı. Tabancanın sesi boş binayı çınçın öttürdü.

Aşağıda bir kaçışma oldu. Sonra hiddetli bir ses:

— Ben sana şimdi gösteririm, diye bağırdı.

Arkasından bir silâh patladı. Kulaklarım âdeta sağır oldu. Buna ben de bir el silâhla mukabele ettim ve kendimden geçerek haykırdım.

— Durun, sokulmayın.

Haydutlan aldığım tabancayı da bir gümlettim. O zaman ortalık karıştı. Jandarmalar sokak kapısını açmışlardı. Dışarıda konuşmalar oluyordu. Birisi bağırarak:

— Yukarıda bir kadın var! dedi.

Bunun üzerine bir erkek sesi bana haykırdı:

— Emel Hanım, siz misiniz?

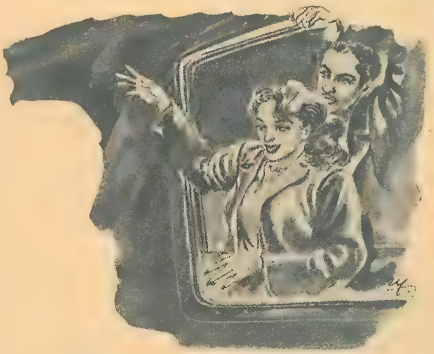
— Benim, dedim.

— Biz de sizi arıyoruz, dedi. Ben çavuş İbrahim.

— Sizin sahte jandarma olmadığınızı ne bileyim, dedim.

— Sahte jandarma mı? dedi.

— Öyle ya, dedim. Beni bu jandarma kıyafetiyle tuzağa düşürdüler.

Adanadan böylece ayrıldım ve İstanbul yolunu tuttum.

— Kimler?

— Kimler olacak, doktorla serseriler. Belki de siz.

Biz böyle konuşurken Mollabeyin sesi yükseldi:

— Emel, Emel, evlâdım. Gelenler biziz. Yabancı değil, Seni arıyoruz. Doktor da burada. Bilsen ne korkular çektik. İn aşağıya evlâdım.

Artık emin olmuştum.

— Siz yukarıya buyurunuz, yukarıda lâmba var, dedim.

Biraz sonra doktorun yatıp kalktığı odadaydık. Celilin rengi sapsarıydı. Mollabey de hem sevinçli, hem heyecanlıydı. Raifi de sevinç içinde gördüm. Bunlardan başka jandarma çavuşu ile iki jandarma da odaya girmişti. Bu kadar kişiye oturacak yer yoktu. Zaten tabanca hâlâ elimde bulunuyordu. Çavuş bu iri tabancaya hayretle bakıyordu.

Mollabey anlattı:

— Evlâdım, bana Enise telefonla gittiğini haber verdi. Helâllaşmadan ayrılmak istemezdim .Sen çıkmışsın, o da telefon etmiş. Adanada beklettim, gelen giden olmadı. Celil bey oğlumuzun kabinesine geçtim. İşi ona anlattım. O da seni görmemiş. Aldı mı bizi bir telâş. Raifi bulduk. O çocuk bizden beter telâşlandı. Adana ile köşk arasında mekik dokuyorduk. İki gün, iki gece gözümüze uyku girmedi. Nihayet bu sabah Raif jipin şoförünü yakaladı. Bana haber verdiler. Çektik polis müdürlüğüne. Doktordan emir aldığını, kendisine çok para vadettiğini ve seni ona götkrdüğünü anlattı. Burasını söylemedi. Senin otomobil içinde bayıldığını ve kendisinin seni aldığını söyleyip duruyordu. Onu bir yere kapattılar. Biz doktoru aramağa başladık. Yolda benim aklıma geldi. Burası karideşe ait bir bağ köşkü idi. Buraya getirilmekliğin muhtemeldi. İşte nihayet geldik. Fakat görüyorum ki sen, Allah nazardan saklasın yine demir gibisin.

Doktorun da, gözleri beni hayretle süzüyordu. O zaman ben de başıma gelenleri eksiksiz anlattım.

— Cenabıhak bu vartayı da zararsız atlatmağı bana nasip etti, dedim. Fakat tesadüflerin ve metanetin de bir nihayeti vardır. İlk vasıta ile memleketime dönmek istiyorum. Âsabım okadar bozuk ki..

Mollabey otomobillerin hazır olması için emir yolladı. O zaman jandarma çavuşuna Feyzullahtan, vurduğum o haydutdan bahsettim. Birlikte onun yanına gittik.

Feyzullah yaralı olduğu için âciz bir vaziyetteydi. Çavuş elini onun omuzuna koyarak arkadaşça:

— Çabalanma, dedi. Emel hanım senin için şefaat ediyor. Burada bundan başka vukuatın yok. Cezanı da çekmissin.

Celil hastanın ayağını muayene etti. Onu da otomobile aldık. Sabaha karşı Adanaya vardık. Feyzullahı bir hastahaneye yatırdılar. Polis müdürlüğündeki işimizi bitirdikten sonra Mollabeyin apartmanına gittik. Orada bir iki saat uyudum.

İstasyona gittiğim zaman Adanada tanıdıklarımın çoğu oraya gelmişti. Celilin gözleri şişmiş. Hâlâ ağlıyor ve bana mânalı mânalı bakıyordu. Mollabey:

— Kızım. Emelciğim. artık, eksik hakkını helâl et yavrum. Bütün sözlerime rağmen seni çok sevmiştim kızım. Senin gibi bir evlât bana nasip olsaydı hayatım bir cennet olurdu, dedi.

Genç karısı da ağlıyordu. Fabrikanın birçok büyük memuru orada hazır bulunuyordu. Beni bir prenses gibi teşyi ediyorlardı. Enise hıçkıra hıçkıra beni öptü. Kocası sapsarıydı:

— Gözünüz arkanızda kalmasın. Enise meşut olacaktır, demişti.

Sıra Celile geldi. Boğulur gibiydi. O zaman Mollabey birden haykırdı:

— Haydi sen de, haydi. Neye kalıyorsun burada. Bırakma peşini. İki gün içinde neler çektiğini ben bilirim. Haydi durma.

Doktoru apar topar trene sokuyorlardı. Beni teşiye gelen doktor, benim bir şey söylemediğime bakarak tereddüt ediyordu. Mollabey:

— Bizi sevindir de öyle git evlâdım, tren kalkıyor, diye haykırdı.

Ben de gülerek:

— Sırat köprüsünü geçtim amma bu doktorun elinden yakamı kurtaramıyacağım sanırım, diye seslendim.

Celil çocuk gibi ağlıyordu. Tren de hareket etmişti:

— Hakkınızı helâl ediniz Mollabey, diye seslendim.

Mollabey şişman göbeğini hoplata hoplata hıçkırarak:

— Helâl olsun evlâdım, helâl olsun! diye ağlıyordu.

Onlardan ve Adanadan işte böylece ayrıldım ve Celille beraber İstanbul yolunu tuttum.

— B İ T T İ —

YENİ ROMANIMIZ

AMCAMIN MİRASI

Yazan:

KEMALETTİN TUĞCU

Gelecek sayıda başlıyor

AMCAMIN MİRASI

Esrarlı hâdiselerin sardığı tertemiz, heyecanlı, coşkun bir aşkın romanıdır. Bu sürükleyici ve hareketli romanda şenliğimizdeki duyguları, kendi emellerinizi bulacak, onu yaşıyanlarla birlikte sevişecek, kin, ihtiras, vahşet havası içinde fırtınalar atlatacaksınız.

Gelecek sayıda

ADALAR KRALİÇESİ

BUNA EMİN MİSİN?

TABİİ. ONUN DENİZE DÜŞTÜĞÜNÜ SÖYLEYİP DURUYOR.

YAZIK!. EN İYİ DOSTLARIMDAN BİRİNİ KAYBETTİM. NE YAPALIM? BERABERİMİZDE ONUN ARKADAŞINI GÖTÜRÜZ

OLMAZ. ONDAN KORKUYORUM

ONU SENİN GÖREMİYECEĞİN BİR YERE KAÇARIZ. VARGO, HAZIRLANIN GİDELİM. BİR DAHA DA BU DAĞDAN BAHSETMEYİN.

GÖZLERİME İNANAMIYORUM.. GERİ DÖNÜYORLAR.. BU YEZİT KIZ BANA SOĞUK TER DÖKTÜRÜYOR GİDİP BAKAYIM LİMANA..

ASOR ADALARINDA..

SEN HA? NE OLDU?

NE OLACAK.. KRALLA, İTİMAT ETTİĞİN KRALİÇANI ELDEN KAÇIRDIN.. BU SENİN MAHVİN OLACAK..

NİBİO OLANLARI ANLATTI

PEKİ NE YAPAYIM? UĞRAŞMALARIM BOŞUNA MI GİDECEK?

HAYIR.. BUNA MEYDAN VERMİYECEĞİM HERŞEY SIRA İLE..

NE YAPACAKSIN?

GEL DE GÖR. SEN DÜNYANIN EN MAHARETLİ ADAMISIN. SENİ KENDİME KURMAY BAŞKANI VE EMİR SUBAYI TAYİN ETTİM.

NE YAPACAKSIN?

AMİRAL BÜTÜN BÜYÜKLERİ SARAYA TOPLADI

SİZLERE FENA BİR HABER VERECEĞİM: KRALIMIZ GONTRANO ÇILDIRDI VE HEPİMİZİ VATANA İHANETLE SUÇLANDIRDI.

122

ŞİMDİ ASOR ADALARINA DOĞRU BİR FİLO GELİYOR. KAN GÖVDEYİ GÖTÜRECEK. DELİ BİR KIRALA KARŞI KENDİMİZİ KORUYALIM. ONU BU ADAYA SOKMIYALIM.

DİNLEYENLERİN HEPSİ AMİRALİN SÖZLERİNE İNANDILAR.

BU KÖTÜLÜĞE KRALİÇA DA ALET OLMUŞTUR. KRALIN KAÇMASINA YARDIM ETTİ.

ARKASI VAR

BİR İÇKİ DÜŞMANI

Yazan: M. YAMAN

Gezdiği dolaştığı yerde konferanslar verirdi. Altmış yaşına gelmişti. Ne ağzına bir damla içki koymuş, ne de tütünün tadını almıştı. Melek gibi bir adamdı.

Fakat iyi insanların evlâtları kötü olur. Onun da biricik oğlu, Arif babasının aksine, on iki yaşında sigaraya başlamış, on yedisinde de içkinin tadını almıştı. Bunları yapıyordu ama babasından tamamiyle gizli.

Yetişti, eli ekmek tuttu. Yirmi beşine geldi. Günde iki pakete sigara demiyor, akşamları yarım kiloyu tamamlamadan aklı başına gelmiyordu.

Molla Hicabi, yazı babası evkafta epeyce büyük bir memurdu. Dürüst, çalışkan, zinde olduğu için emsali tekaüde çıkartılmış, tahdidi sinne tabi tutulmuş, fakat onun yerine kolay kolay adam bulunamıyacağı için yerinde alakonulmuştu.

Dürüst, muktesit, akıllı olduğu için de para tutmuştu. Esasen babadan zengindi. Arifin kazancı kendisine yetişmediği için içeriye gelin almışlardı. Bütün ajleye Molla Hicabi bakıyordu. Hem de sıkıntı çekmeden.

Eşi dostu kendisine oğlunun içki iptilâsını söyledikleri zaman inanmadı. Terbiye bakımından çok sert bir adamdı. Küçükten beri oğluna göz açtırmamıştı.

Yaşı ilerledikten sonra da namazı, niyazı sıklaştırmıştı. İnsanın dostu kadar düşmanı vardır. Onun parasını, dürüst hayatını çekemiyenlerden biri bir gün karşısına çıktı :

— Beyim, dedi. Elâlemin evlâdını ayıplayıp duruyorsun. Biliniz ki kimse kötü evlât yetiştirmez. Fakat onlar kendiliklerinden yollarını saptırlar. Eğer herkesin oğlu babasına çekseydi sizin mahdum beyefendi Balıkpazarındaki verev meyhanenin daimi müşterisi olmazdı.

Molla Hicabinin dünya başına zindan oldu. İçinden çok sert kararlar verdi. Bir akşam karısına bir hastayı ziyarete gideceğini bildirdi. Arka sokaklardan dolaşarak Balıkpazarına vardı. Eli yüzü düzgün birisine sordu :

— Burada bir verev meyhane varmış. Nerededir o?

Karşısındaki adam gülümsedi :

— Siz galiba İstanbula yeni geldiniz.

— Evet, ben taşralıyım.

— Ben anladım zaten. İnsan İstanbullu olur de verev meyhaneyi bilmez mi? Hele oraya uğramadan bu semtten geçmeğe imkân var mı?

Bunu söyledikten sonra Balıkpazarının denize doğru olan sokaklarının birisindeki köşe başı meyhanesini gösterdi ve :

— Garsonu da, ahçısı da kendisidir, dedi. Erbab bir adam. Zaten keyif ehlidir. Bir giden bir daha ayrılamaz. Şakacı, hazır cevap bir adam.

Meyhane ufaraktı. Hakikaten verevdi. Sokağın ucunda olduğu için iki tarafa da kapısı vardı. Molla Hicabi tenhalıktan istifade ederek içeriye girdi. Tatlı yüzlü, şişmanca, elli beşlik bir adam uskumruları temizlemiş, pırıl pırıl tabaklara dizmişti. Bir tarafta incecik kıyılmış soğan salatası ve kırmızı turplar vardı. Mantarı sapına bağlı bir çift şişe de oracıkta duruyordu.

Molla Hicabi meyhaneciye selâm verdi. Bir iki müşteriye nefretle bakarak onun kulağına fısıldadı :

— Buraya Arif adında bir delikanlı geliyormuş, şöyle yirmi beşten yukarı. Yakışıklı bir adam.

Barba fazla söyletmedi. İşten kararmış tahtalardaki bir köşeyi işaret ederek söylendi :

— Otuz iki lira yirmisekiz kuruş borcu vardır bana. Bu, bu yılın borcu. Geçen seneki borçların üstüne bir sünger geçtik.

Molla Hicabi derhal keseye davrandı. Otuz iki lira yirmi sekiz kuruşu bir kalemde saydı ve :

— Arkadaş, dedi. Benim onunla görülecek bir hesabım var. Ben şöyle siper bir yerde arkamı kapıya dönerek kendisini bekliyeceğim. Ama sakın sen belli etme.

— Başüstüne beyim.

Molla daracık bir yere sığıştı. Tam da yemek zamanıydı. Körolasıca uskumrular öyle de güzel kokuyorlardı ki. Ellerini ikide bir yıkayan barba kendisine vergi bir usulette balıkları çifter çifter tabağına alıyor, üstüne bol soğan salatası seriyor, maydanoz serpiyor, bir iki turp oturtuyor ve bolca limonlu zeytinyağını gezdirerek sıcak sıcak götürüyordu.

Boğazına düşkün olan Molla fena halde sıkıtı. Bu körolasıca uskumrunun ıskarasını pek severdi. Bu herife gelince büsbütün erbabtı hınzır.

(Arkası 14. sayfada)

93 Viktor Hügonun BÜYÜK ROMANI

19

HOLLYWOOD CİLVELERİ

(6. sayfadan devam)

bıktıran işlerde imdadıma yetişmekten ibaret olacak. Bir benzerim daha vardı ama, o evleneceği için yanımdan ayrıldı.»

Wanda böylece stüdyolara girip çıkmaya başladı. Eline de haftada yüz dolar geçiyordu ki bu onun için türlü sıkıntılarla geçen aylardan sonra küçük bir servet demekti.

Yıldızlarla yakından temas edip, direktörlerle, produktörlerle tanıştı ve kısa bir zaman sonra kör talihini parlatmağa muvaffak oldu.

Kuzguni siyah saçlarını kumral bir peruka ile örttü, güzel gözlerini uzun takma kirpiklerle gölgeledi, ince dudaklarını mükemmel bir makiyajla dolgunlaştırdı, güzellik mütehassısları da çenesinin ortasını, ona çok yakışan bir şekilde çukurlaştırdılar. Artık, o Gloria Vogue'a çok benzediği için Arkansas'tan Hollywood'a gelen kızı zerre kadar andırmayan, Şimalli bir âfet olmuştu.

O haliyle azıcık tanınır tanınmaz ona bu fırsatı hazırlayan işini beğenmez oldu ve Gloria Vogue'la alâkasını kesti. Aradan birkaç sene geçti. Gloria'nın yıldızı sönmeye başlamıştı. Her filmi biraz daha az sevildi ve günün birinde unutuldu gitti.

Bir gün, Wanda ile karşılaştılar. Wanda'nın artık bahçesinde yüzme havuzu olan bir evi ve bir kocası vardı. Gloria âdeta yalvararak ondan yardım istedi. İşsiz ve parasızdı çünkü..

Wanda : «Bir şey yaparız, dedi. Benim de zaten bir yardımcıya ihtiyacım vardı...»

Tahmin edebildiniz değil mi? Wanda artık rahatını düşünecek kadar meşhur olmuştu ve bunun için de kendisine benzeyen birini bulması lâzımdı. Gloria onun makiyajını ve saç tuvaletini taklit ederek işe başladı, çünkü şimdi de, o Wanda'ya benziyordu...

BİR İÇKİ DÜŞMANI

(13. sayfadan devam)

Bir yıllık hesabı çekinmeden ödeyen bu zata karşı Barba da nankörlük etmedi. Yanına sokuldu ve tatlı bir sesle :

— Ocaktan bir kadeh rakımı iç beybaba, dedi.

— Rakı mı? Hayır, hayır, katiyen! Fakat, bana şu uskumrulardan bir çift..

— Başüstüne..

Barba en yağlılarından bir çift balığı soğan döşeğinin üstünde, kırmızı turpların refakatinde getirdi. Üstüne zeytinyağı ve limondan rahmet yağdırdı. Çatal, bıçak, ekmek yerinde.

Molla Hicabi balığı catalla yardı. Çıkan duman ve koku içine baygınlık çökertti. Barba işini bitirmişti. Bir sandalye çekti. Tertemiz bir kadehe rakı koydu. İşinin ehli bir adam olduğu için :

— Allah aşkına, dedi. And verdim bak. İç, şunu.

Molla mosmor kesildi. Dişlerini sıktı :

— Hay Allah müstehakını versin, dedi. Yahu neye and verdin.

— İç be kuzum. Zehir değil bu.

Molla zakkumu bir hamlede yuvarladı. Üstüne çabuk çabuk balık yemeğe başladı.

⁂

O akşam, geceyarısına doğru bir koluna oğlu, bir koluna bekçi giren Molla Hicabiyi zilzurna sarhoş bir halde evine götürdüler.

GİZLİ KUVVETLER

(4. sayfadan devam)

— Ee, Mervil? Son zamanlarda Morel'i hiç gördünüz mü?

— Hayır, uzun zamandan beri bize geldiği yok...

— Demek uzun zamandan beri geldiği yok ha? Ondan hoşlanıyor musunuz?

Doktor çekinerek:

— Okadar değil; vakıâ amcamın oğludur... Hoş bunu siz de biliyorsunuz ya...

(Arkası var)

Kalb Kalbe Karşıdır!

Haklısın Flora! Fakat o günlerde gelecek. Rudy'nin şu koltuklar üzerinde oynadığını getir gözünün önüne.

Rudy! Nekadar uzaktasın şimdi... Şu aradaki deniz beni korkutuyor doğrusu!...

Korkma, Onu Gider tayyare ile alırız...

Evet Çabuk gidelim ayrılığa daha fazla dayanamıyacağım.

ARADAN GÜNLER GEÇER. FLORA METROPOL'DE KALMAĞA DEVAM EDEREK HER GÜN ÖĞLEDEN SONRA GORGLA BULUŞMAKTADIR. GÜNLER POLİS MÜFETTİŞİNİN VİOLETİ BULMASINI BEKLEMEKLE GEÇMEKTEDİR. FLORA GÜN AŞIRI İTALYADA MARİYE MEKTUP YAZMAKTADIR. YAVRUSUNA İYİ BAKMASINI RİCA ETMEKTEDİR.

New York Herald Tribune

İTALYANIN BİTARAFLIĞI AMERİKAYI TATMİN ETMİYOR: Hükümetin ilk tebliğleri.. Birsenedenberi daha az bir zamandan beri Amerikada ikamet eden İtalyanlar 15 gün içinde Kendi Memleketlerine döneceklerdir.

BİR AKŞAM... Flora Oku!

Fena bir haber mi?

122/1

Bu ne demek Corc.? Yani ben?..

Evet sen İtalyaya dönmeğe mecbursun? Bu çok acı... Tam birleştiğimiz anda yeni bir ayrılık! Ah seninle Evlenebilseydim Amerikan tabiyetine geçerdin. Fakat şu Violet....

Demek Rudy ile dönemiyeceğim artık buraya...
İşin en acı tarafı bu. Senin gelemeyeceğin gibi bende seni takip edemeyeceğim!
HARP! CORC FLORANIN AMERİKADA KALMASI İÇİN ÇALIŞIYORDU. YABANCILAR MEMLEKETLERİNE DÖNMEK İÇİN BÜROLARIN ÖNLERİNDE TOPLANIYORLAR
Affedersiniz Siz Mühendis Ferraski değilmisiniz.
Evet amma.. Oh, Hakim Desantis!. İtalyaya mı dönüyorsunuz?
Meselesi öyle. Oğlumla beraber yaşıyayım dedim amma.. kovuyorlar. Birkaç gün evvel Lancesterde şu gemide sizin peşinizi bırakmayan kadını gördüm.
Yani Violetimi?
Yalnız mı idi?
Hayır yanında sivesinden yabancı olduğu anlaşılan bir delikanlı vardı. Güney amerikaya gideceklermiş.
CORC VİOLETİ BULMAK ÜMİDİ KIRILIR. BU ARADA HAKİME BİR SORU DAHA SORAR.
Şu gemide bana hikayesini anlattığınız kızın ismi neydi?
Flora Vinturi!.. Bu ismi asla unutamam!
Babası devanın tekrar bakılması telâbinden ben vaz geçirdim. Çünkü kızcağız cezasını bitirmek üzereydi.
Tamam bay Hakim. Davanın tekrar rüyet edilmesine tevessül etmenizi rica ederim. Çünkü..
İKİ SAAT SONRA..
Violetten Haber aldım.
Oh ne sevindim corc!. Anlat!.
Okadar acele etme! Galiba Kaprinski ile Güney Amerikaya gidiyormuş! Buiyi bir iz ama vaktimiz çok dar.
Neden? Benim burdakalma müddetimi uzatmağa muaffak olamadınmı?
122/2